

Landskap: Småland. Upptecknat av: Sten Lärström
Härad: Uppsaltinge Adress: Värendskke
Socken: Dädesjö. Berättat av: Eda Lärström
Uppteckningsår: 1943. Född år 1881 i Dädesjö.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Pintorpapren.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 9293:1.

Pintorparet.

Det var en fru, som de kallade
för pintorparet och som skulle vara så
förbräskligt svår mot sina torgare. En
morgon kom en torgare för sent till slags-
verket, för hans hustru hade fött ett barn.
Då kom pintorparet ut och undrade, var-
för han kom så sent och sa, att han
skulle bli uppsagd. Han bad emellertid,
att han skulle slippa att bli det. Då sa'
hon, att han skulle gå ut i skogen och
hugga den största björk, som fanns där,
och draga fram den med "lommen" (torpsen)
fört. Sedan gick han då ut skogen. Men
bort han gick står och tillade på träden,
mötte han en gubbe, som frågade honom,
varför han var så ledsen. Då berättade

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.

ACC. NR. M. 9293:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

topparen allt för honom. Då sa gubben:
"Å, så skall jag hjälpa dig". Och när de
funnit en björk, som var oerhört stor,
så behövde de inte bugga mer än tre par
bugg, förän den föll. Gubben sa till top-
paren, att han skulle sätta sig på stammen
och sitta där, till de kom fram till "faste-
stören". Sedan kom det tre brakar och
drog iväg med björken. När pindoppa-
funn såg, att topparen kom med björken,
gick han se till det var hennes tre söda
gubbar, som drog den. Han gick ändå
ut och skällde på topparen. När han
länge skällt, kom en gubbe och sa, att
hon skulle följa med honom. Men det
ville hon inte, men han slapp inte. Han
had emellertid om auktänd, först 3 år sedan
3 månader, sedan 3 veckor, 3 dagar, 3 minuter

20

ACC. N:R. M. 9293:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och slutligen 3 sekunder, så han hann läm-
na nyblända till sin kammarpriga. Och
så långt avstånd gick han. Sedan drog han
fram en kammur och kammade henne så
bladen groo i huvudet, och sedan sårad
han med henne till han var mest uppstigen.
Och kammarprigan skad och såg det rätt
det var öppnade gubben en laska, där det var
skil och ^(bestod) skavel och där skuffade han ner
sin korpapren. Kammarprigan gick vänta, och
sedan skulle han öra på björken, men han
gick inte se sig om, men det gjorde han och
befann sig så i vilda skogen, och han
sedan storig kielaks. Sedan började det spöka
på gården.

3.